

TYÖVÄENJOUKOT JA TYÖLÄISSIVISTYNEISTÖ

Tällä otsakkeella likvidaattorien „Nasha Zarja” lehden 9. numerossa on julkaistu G. Rakitin kirjoitus, jossa tämän on pakko myöntää se, mille likvidaattorien lehti yrittää voimattomassa kiukussaan viitata kintaalla. G. Rakitin on korkeammalla kaikenlaisia F. D:itä siinä suhteessa, että hän yrittää edes joltain kantilta *harkitua ja eritellä asiaa* eikä kestitä lukijaa kyllästyttävällä säätimisellä.

„Voitto”, näin G. Rakitin aloittaa artikkelinsa, „voitto, jonka „Pravda” lehden kannattajat saivat Pietarin metallityöläisten ammattiliiton yleisessä kokouksessa, samoin kuin eräät muutkin tosiasiat, jotka todistavat bolshevismmin vaikutuksen voimistumista työväen keskuudessa (erikoisesti Pietarissa), panevat väkisinkin ajattelemaan: kuinka on saattanut käydä niin, että menshevistisen suunnan ja erikoisesti niin sanotun „likvidaattoruuden” tukikohdat alkavat luisua pois tämän virtauksen vaikutuspiiristä, virtauksen, joka on laskenut pohjan Venäjän julkisille työväenjärjestöille ja yksin tehnyt niissä toimeliaasti työtä useiden viimeksi kuluneiden vuosien aikana?”.

Emme voi olla panematta merkille tätä lausetta näyttääksemme lukijalle, että likvidaattoreilla esiintyy harvaksen „selkeitä välipäitä”, jolloin heidän on pakko tunnustaa totuus. „Novaja Rabotshaja Gazeta” F. D:n ja kumpp. kirjoituksissa ei muuta teekään kuin purkaa vihaansa ja haukkuu, kun sille *todistetaan* II, III ja IV Duuman vaaleja koskevilla tarkoilla numerotiedoilla taikka työläisryhmien suorittamia varojen keräyksiä j.n.e. koskevilla tiedoilla, että „pravdalainen” virtaus on vallitsevana tietösten (s.o. poliittiseen elämään osallistuvien) työläisten keskuudessa.

G. Rakitin tunnustaa tosiasian. Hän tunnustaa sekä metallityöläisten kokouksessa saadun voiton että „muut

tosiasiat” (vaikka vaatimattomasti vaikeneekin siitä, mitä nuo tosiasiat ovat — tämä on pelkkä intelligenttikirjailijain konsti, jonka tarkoituksena on *salata* työläisiltä *tarkat* numerot, joiden mukaan voitaisiin *itsenäisesti* tarkistaa). G. Rakitin tunnustaa yleensä „bolshevismmin vaikutuksen voimistumisen työväen keskuudessa, erikoisesti Pietarissa”, tunnustaa, että likvidaattoruuden „tukikohdat” „alkavat luisua pois” tämän „virtauksen vaikutuspiiristä”.

G. Rakitin koettaa *selittää* tätä likvidaattoreille murheelista tosiasiaa likvidaattoreita eniten *lohduttavalla* tavalla.

Millä tavalla hän sitä selittää?

„Työväenjoukot” käyvät läpi „liikkeen bolshevistista vaihetta” (s. 59), tunnustaa G. Rakitin. Mutta „työläissivistyneistön valtaosa”, sanoo hän (s. 57), „on niin sanotun „likvidaattorien” virtauksen kannalla”. Tästä tehdään tietysti se likvidaattoreita „lohduttava” johtopäätös, että „liikkeen bolshevistinen vaihe” on „joukkojen ja varttuvan työläisnuorison väli aikaista viehättymistä bolshevistiisiin tunnuksiin”, „pikemminkin vaiston ja tunteiden kuin tietoisuuden ja harkinnan” vaikutusta, sitä, etteivät työväenjoukot ole vapautuneet „talonpoikaisen maailmankatsomuksen primitiivisyydestä”, että „yliarvioidaan alkuvoimaisten purkausten merkitystä”, ettei ymmärretä (likvidaattorien) „joustavaa luokkataktiikkaa”, vaan korvataan se „bolshevismmin yksinkertaistetulla taktiikalla” j.n.e. y.m.s.

Sanalla sanoen, „Nasha Zarjan” avustajan selitys on suurenmoinen: pravdalaisilla oleva enemmistö on näet kypsymätöntä, kehittymätöntä, alkuvoimaista ja kehnonlaista, likvidaattoreilla oleva vähemmistö sen sijaan on sivistynyttä, joustavaa, tietoista ja niin edelleen. Aivan samassa hengessä kaikki taantumuksellisetkin kirjoittelijat selittävät aina joukkojen demokraattisten vakaumusten johtuvan siitä, että joukot ovat tyhmiä, kehittymättömiä ja muuta sellaista, kun aateliset ja porvarit sitä vastoin ovat viisaita ja kehittyneitä!

Mutta sallinette kuitenkin kysyä, rakkahin Rakitin, millä te sen todistatte? Tehän itse tunnustitte *tosiasia*in vahvistavan, että pravdalaiset ovat saaneet voittoja, että „joukot käyvät läpi liikkeen bolshevistista vaihetta”! Millä *tosiasioilla* te vahvistatte todeksi sen, että työläissivistyneistön valtaosa seuraa likvidaattoreita? Onko teillä esitettävänä tosiasioita sellaisesta seikasta kuin Valtakunnanduuman

vaaleista taikka työläisryhmien toimeenpanemien varojen keräysten määrästä taikka yhden tai toisen ehdokaslistan voitosta ammatillisissa liitoissa?

Rakitin ei esitä ainoatakaan, kirjaimellisesti *ei yhtään ainoata* tosiasiaa, ei ainoatakaan näkökohtaa!

Siksipä katsommekin parhaaksi olla hyväksymättä Rakitin mielipidettä. Hänestä on tietysti *mieluista* pitää bolshevistisia *työväenjoukkoja* kehittymättöminä ja tyhmähköinä („vaisto eikä tietoisuus”) ja likvidaattorivähemmistöä kehittyneenä ja viisaana. Mutta kun kirjoitetaan historiaa, kun *selitetään työväenliikkeen vaiheita* nojautumalla siihen, mikä historioitsijaa persoonallisesti miellyttää, eikä tosiasioihin, niin se — suokaa anteeksi, Rakitin, — niin se on suorastaan huvittavaa lapsellisuutta. En tietenkään voi sanoa, että likvidaattori Rakitinin „vaisto ja tunne” pakottavat hänet pitämään likvidaattorivähemmistöä erikoisen sivistyneenä, viisaana ja kehittyneenä, mutta sopiiko *kirjailijan* pitää ohjeenaan „*tietoisuuden ja harkinnan*” asemesta „vaistoa ja tunnetta”?

Kirjoitettu marraskuun alussa 1913

*Julkaistu ensi kerran v. 1938
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 9. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan